

[Bomholt.]

Kommunisterne til at angribe socialdemokratiske Tillidsmænd ved enhver given Lejlighed. Hvis en Socialdemokrat i Rusland blot vover at sige Ordet Socialdemokrati, stilles han op ad en Mur og faar 20 Kugler i Livet; det er det, der kaldes Enhedsfront. Maa jeg spørge det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, om han vedkender sig Kommunistisk Internationales Program, vedtaget paa den 6. Verdenskongres i 1928. I dette kommunistiske Program hævdes det, at den endelige Samfundserobring skal ske gennem væbnet Opstand, gennem Opstand ved Hjælp af Vaaben, det vil sige, at den skal ske ved Hjælp af det organiserede politiske Drab. Vedkender det ærede Medlem sig dette Internationales Programs Retningslinie som gældende for ham og hans Parti? Med Hensyn til Kirov-Processen, som det ærede Medlem jo gik pænt uden om, vil jeg gøre opmærksom paa, at de Retssager, der blev behandlet i Anledning af Kirov-Processen, skulde være tilendebragt inden 10 Dage, at ingen af de for Domstolen stillede maatte faa tildelt en Forsvarer, at de, der blev befundet skyldige, straks skulde skydes, at Dommen skulde være fuldført inden 10 Dage, saaledes at der fra den 4. til den 12. December som sagt blev skudt 102 Personer. Det er Dødsstraffen praktiseret i dette Land, og jeg mener, at vi inden for det danske Demokrati alligevel har en Linie, der i høj Grad maa være at foretrække, ikke mindst for Arbejderne. I Rusland kan man, selv for smaa Forbrydelser, tage Arbejdsløshedsunderstøttelsen fra en Mand og de af hans borgerlige Rettigheder flydende Understøttelser saasom Invaliderenter og lignende. Noget saadant vil man dog ikke vove i dette Land.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Jeg har blot bedt om Ordet for en kort Bemærkning i Anledning af, at Retspartiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Axel Dam, i sin første Tale citerede nogle Udtalelser af mig, som jeg havde fremsat, da vi tidligere, i 1928, havde Lejlighed til at behandle et Spørgsmaal om Folkeafstemning. Jeg vil om dette Citat sige, at der overhovedet ikke er nogen Modsætning til Stede mellem det Standpunkt, jeg indtog under Behandlingen af Retsforbundets Forslag om Folkeafstemning angaaende Ophævelse af den tvungne

Værnepligt, og det Standpunkt, jeg indtager i Dag. Jeg fremførte dengang de ganske specielle Grunde, der var til Stede for ikke at henvise denne Sag til en Folkeafstemning, og paapegede bl. a., at Spørgsmaalet om Rigets Forsvar var Genstand for Forhandling i Tinget, og at det derfor var rimeligst, at Spørgsmaalet om den tvungne Værnepligt blev henvist til Behandling samtidig dermed. Men dernæst understregede jeg i den Udtalelse, som blev citeret, at jeg, naar der var Tale om Folkeafstemninger, langt maatte foretrække, at de kom til at finde Sted i Spørgsmaal, der havde været grundigt behandlet og gennemdrøftet i Rigsdagen, og havde været Genstand for Overvejelse og Beslutning der, og derfor fremsatte jeg ogsaa nogle almindelige teoretiske Betragtninger om mit Forhold til Folkeafstemninger, som Initiativ og som Referendum, og sagde, at naar Folkeafstemning skulde indføres i Forfatningen, var det rimeligst at indføre den i Form af Referendum. Men den Sag, der foreligger for os her, kan netop betragtes som noget i Retning af et Referendum. Det, som foreligger, er netop, at vi har haft Sagen til Behandling og har undersøgt den. Det var ikke Tilfældet med den Sag, som Retsforbundets Ordfører fremdrog. Det, som sker her, er netop, at den Beslutning, som Rigsdagen har truffet med Hensyn til Dødsstraffen, bliver underkastet en vejledende Undersøgelse gennem en Folkeafstemning.

Justitsministeren (Zahle): Den afvisende Holdning, som den ærede Ordfører indtog over for min Henstilling om, at dette Forslag blev henvist til et Udvalg, hvor man kunde forhandle nærmere om Regler angaaende Folkeafstemning, tyder desto værre paa, at der ikke er nogen Alvor i de konservative Rigsdagsmænds Forslag om Folkeafstemning angaaende Dødsstraffen. Det forekommer mig saadan. En Folkeafstemning kan naturligvis indføres i vort Forfatningsliv, og dertil er Det radikale Venstre bestandig rede, men den bør ikke misbruges af et Parti, som er Modstander af Folkeafstemning efter almindelige Regler, til paa en enkelt Sag at sætte en Agitation i Gang. Og en Agitation, som var rejst paa Spørgsmaalet om Genindførelse af Dødsstraffen, vilde tilmed blive meget utiltalende. Under denne Agitation vilde Danmark blive skildret i afskyelige Farver, som et Hjemsted for en forfærdelig Forbryderverden og som et Land, hvor Lovgivningen kun byder et meget svagt Værn mod disse,